

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA I-A CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.488/2016

DOSAR NR.586/97/2016

Ședința publică din data de 31 MARTIE 2016

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: - Mugescu Viorica Adriana	- Judecător
- Mureșan Lavinia Cristina	- Asistent judiciar
- Galici Ciprian Virgil	- Asistent judiciar
- Hanciu Liliana	- Grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile privind pe Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara în numele membrului de sindicat reclamanta CURUȚ MIHAELA ELENA împotriva pârâtului COLEGIUL TEHNIC AGRICOL „ALEXANDRU BORZA” Geoagiu, având ca obiect litigiu de muncă – drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă consilier juridic Radu Cristiana pentru reclamantă, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care;

În temeiul dispozițiilor art. 95 pct.4 Cod procedură civilă, art. 269 Codul muncii și art. 210 din Legea nr. 62/2011, instanța constată că este competentă general, material și teritorial să judece această cauză.

Reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana depune delegație de reprezentare, arată că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de propus și solicită judecarea cauzei.

Instanța, declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, pentru motivele arătate pe larg în cererea de chemare în judecată, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță în data de 03.02.2016 sub nr.586/97/2016, Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat – reclamanta Curuț Mihaela Elena, a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului Colegiul Tehnic Agricol „Alexandru Borza” Geoagiu la calculul și plata dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile nr.56/LM/2014 a Tribunalului Hunedoara, pe o perioadă începând cu 3 ani anterior introducerii acțiunii și până la achitarea integrală a sumelor datorate.

În fapt, s-a arătat că prin sentința sus menționată pârâtul a fost obligat în esență, la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008, a Legii cadru nr.284/2010 și a Legii nr. 285/2010, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 01.01.2011 – 12 mai 2011, actualizate în funcție de rata inflației, la data efectivă a plății.

Deși sentința este irevocabilă, nici până în prezent reclamanta nu a beneficiat de plata drepturilor salariale dispuse de instanța de judecată, fiind evident ca acestuia i s-a produs un

prejudiciu prin faptul că a fost lipsit de folosul sumelor de bani dispuse de Tribunal, în plus față de prejudiciul creat inițial prin plata unor salarii sub nivelurile celor reglementate prin Legea nr.221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2008.

A învederat că în conformitate cu dispozițiile art.166 alin.4 Codul muncii republicat „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului”, în condițiile în care, potrivit art.161, salariile se plătesc înaintea oricăror alte obligații bănești ale angajatorilor. Același act normativ prevede, la art. 278 alin.1 că „dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.”

Astfel, în privința daunelor interese datorate de unitate salariaților pentru neplata drepturilor salariale sunt aplicabile dispozițiile Codului civil și anume art. 1530, art. 1531 și art.1535, precum și cele ale art.2 din OG nr.13/2011, din interpretarea cărora rezultă că daunele interese constau în dobânda legală, ce curge de drept, fără punerea în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă, întrucât obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la data stabilită prin contractul individual de muncă. Acordarea dobânzii legale se impune pentru neplata la scadență a sumei datorate, reclamantul fiind privat de folosirea sumei de bani cuprinse între data scadenței și data plății efective.

În drept s-au invocat dispozițiile art.148 și urm., art.194 și art.517 alin.4 Cod procedură civilă, art.161, art.166 alin.4, art.268 și art.278 alin.1 Codul muncii, art.2 din OG nr.13/2011 și art.1530-1531 și art.1535 Cod civil, art.28 din Legea dialogului social nr.62/2011.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru conform art.270 Codul muncii.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta este beneficiara unei sentințe judecătorești irevocabile, prin care s-a dispus plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008, a Legii cadru nr.284/2010 și a Legii nr. 285/2011, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 ianuarie – 12 mai 2011, actualizate în funcție de rata inflației la data efectivă a plății.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/2009 s-a dispus plata eșalonată a drepturilor de natură salarială consfințite prin sentințe judecătorești irevocabile în favoarea personalului din domeniul bugetar, pe perioada anilor 2012 - 2016.

Dispozițiile legale referitoare la plata dobânzilor sunt cuprinse în art.1082, art.1088 Cod civil, art.1531 și 1535 din Noul Cod civil.

Modalitatea de acordare și rata dobânzii legale este reglementată de dispozițiile OUG nr.13/2011, care la art.2 stabilește că „în cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.”

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial nr.411 din 03 iunie 2014, a admis recursul în interesul legii și a statuat că „în aplicarea dispozițiilor art.1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art.1531 alin.1 și alin.2 teza I și art. 1535 alin.1 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.”

În considerente, referitor la posibilitatea acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale asupra sumelor prevăzute în titlurile executorii vizate de OUG nr.71/2009, a reținut că „deși nu se contestă împrejurările care au justificat măsurile promovate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/2009, în scopul menținerii echilibrului bugetar, măsuri care nu au

afectat substanța dreptului creditorilor, acestea nu înlătură de plano aplicarea principiului reparării integrale a prejudiciului, sub aspectul acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale. Atât timp cât repararea integrală a prejudiciului presupune, cu valoare de principiu, atât acoperirea pierderii efective suferite de creditor (damnum emergens), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (lucrum cessans), a accepta faptul că, în ipoteza dată, poate fi acoperită doar pierderea efectivă (în temeiul art.1 alin.3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/2009), iar nu și beneficiul nerealizat, echivalează cu nesocotirea principiului reparării integrale a prejudiciului.”

Sub aspectul existenței unei fapte ilicite, săvârșite cu vinovăție, de natură să atragă răspunderea civilă delictuală, a statuat că „aceasta constă în executarea cu întârziere de către debitori a sumelor de bani stabilite prin titluri executorii în favoarea persoanelor din sectorul bugetar.

Fapta îmbracă forma ilicitului civil, deoarece, în analiza îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale în circumstanțele date, ... nu se poate reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 reprezintă un caz fortuit care să răstoarne prezumția relativă de culpă a debitorului în executarea obligației, întrucât acestui element îi lipsesc două caracteristici esențiale, și anume: natura imprevizibilă a evenimentelor care au fundamentat adoptarea actului (care nu poate fi acceptată prin raportare la conduita așteptată a debitorului care trebuia să se comporte ca un bun proprietar, cu atât mai mult cu cât debitor este chiar statul, prin instituțiile sale, iar, conform art. 44 alin. (1) din Constituție, "creanțele asupra statului sunt garantate") și faptul că măsura de eşalonare a procedurii de executare provine chiar de la debitor, iar nu de la un terț.”

Astfel cum prevede art.517 alin.4 Cod de procedură civilă, dezlegarea dată problemelor de drept prin deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în soluționarea recursului în interesul legii „este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

Reclamanta face parte din categoria de personal vizată de dispozițiile ordonanței de urgență anterior citate și, așa cum s-a mai arătat, prin hotărâre judecătorească, irevocabilă/definitivă, a fost obligat pârâtul să le acorde acestora diferențe de natură salarială, raportat la prevederile Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2008, a Legilor nr.284/2010 și nr.285/2010, debit a cărui executare intră de asemenea sub incidența dispozițiilor OUG nr.71/2009. Prejudiciul astfel creat a fost acoperit doar parțial, sub aspectul pierderii efectiv suferite, constând în actualizarea sumelor stabilite prin titlul executoriu cu indicele prețurilor de consum.

Potrivit dispozițiilor art.166 al.4 Codul muncii, „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.”

În litigiul de față, având ca obiect plata de daune interese moratorii pentru plata eşalonată a drepturilor de natură salarială din titlurile executorii, sunt incidente dispozițiile art.3 alin. 1 din Decretul nr.167/1958, ce reglementează termenul general de prescripție de 3 ani. Ca atare, reclamanta este îndreptățită la daune interese moratorii pentru o perioadă de 3 ani anterioară introducerii cererii de plată a dobânzii, care concide cu data introducerii cererii de chemare în judecată.

În considerarea celor anterior menționate, instanța apreciază că reclamantei i se cuvine, pentru repararea integrală a prejudiciului produs prin neexecutarea la scadență a obligației de plată și acordarea daunelor moratorii constând în dobânda legală penalizatoare, în condițiile art.1 al.3, coroborat cu art.2 din OG nr.13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

Pe cale de consecință, se va admite în parte acțiunea formulată de reclamantă urmând a fi obligat pârâtul la plata dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile pronunțată de Tribunalul Hunedoara anterior menționată, și neachitate la data de 03.02.2013, care se va calcula de la aceeași dată și până la achitarea integrală a debitului principal. Se va respinge în rest acțiunea în ceea ce privește dobânzile aferente sumelor achitate până la data mai sus menționată.

În temeiul art.451 Cod proc.civilă, se va lua act de faptul că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE :**

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr. 22/PJ/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001, deschis la BCR Deva, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta CURUȚ MIHAELA ELENA, împotriva pârâtului COLEGIUL TEHNIC AGRICOL „ALEXANDRU BORZA”, cu sediul în loc. Geoagiu, str. Independenței nr.47, jud. Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamantă a dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile nr.56/LM/2014, pronunțată de Tribunalul Hunedoara și neachitate la data de 03.02.2013, dobândă care se va calcula de la data de 03.02.2013 și până la data achitării integrale a debitului principal.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședință publică, azi, 31.03.2016.

PREȘEDINTE,
Mugescu Viorica Adriana

ASISTENȚI JUDICIARI,
Mureșan Lavinia Cristina

Galici Ciprian Virgil
Concediu de odihnă
Președinte complet
Mugescu Viorica Adriana

GREFIER,
Hanciu Liliana

Asist.Jud.MLC/Gref.LH – 4ex.
08.04.2016

